

BUITENLAND

IN MEMORIAM DR. ARTHUR D. BLACK.

Ofschoon bekend was, dat Dr. Black reeds geruimen tijd ernstig ziek was, is toch de tijding van zijn overlijden op 67-jarigen leeftijd als een schok door de tandheekundige wereld gegaan.

Zoon van den in de tandheekunde wereldberoemde G. V. Black, heeft hij kans gezien op zulk een wijze in de voetstappen van dien, door hem zoo vereerden vader te treden, dat zijn naam een niet minder vereerde en vertrouwde klank gekregen heeft.

Reeds in 1910 werd hij Prof. of Oral Surgery aan de Northwestern University te Chicago, later Professor of Operative Dentistry en Oral Pathology, sinds 1917 was hij leider van het Tandheekkundig Instituut van deze Universiteit.

Vele Hollandsche collega's zullen zich het bezoek herinneren aan het schitterende nieuwe gebouw, dat in 1926 voltooid was en uitgevoerd op zijn aanwijzingen.

Verscheidene leerboeken en een zeer groot aantal publicaties zijn van zijn hand verschenen. Het meest heeft hij wellicht de tandheekunde aan zich verplicht door de „Index of Dental Periodical Literature”, dat alle in het Engelsch geschreven artikelen bevat vanaf 1839.

Zijn invloed op de ontwikkeling van de tandheekunde in Amerika is zeer belangrijk geweest, hij heeft in een reeks van jaren een groot aantal leidende functies bekleed en was zoowel in eigen land als daarbuiten een alom geachte figuur, hetgeen onder meer tot uiting kwam door de talrijke onderscheidingen hem door binnen- en buitenland verleend.

Hij was de voorzitter van het Centennial Congres in 1933 te Chicago gehouden en wij herinneren ons daarvan bovenal zijn eenvoudige hulpvaardige beminlijkheid tegenover allen, die met hem in aanraking kwamen. Met Arthur Black is een van de meest vooraanstaande figuren in de Amerikaansche tandheekunde voor altoos heengegaan.

N.

IN MEMORIAM PROF. DR. F. SCHAEFFER STUCKERT

Juist nadat wij vernomen hadden, dat Schaeffer-Stuckert binnenkort 70 jaar zou worden en dat zijn Deutsche collega's dezen dag tot een bijzonderen feestdag voor hem wenschten te maken, bereikt ons het droeve bericht van zijn overlijden.

De Deutsche tandheelkunde verliest in hem een man, die zéér veel voor de ontwikkeling van het Deutsche Vereenigingsleven heeft gedaan en de internationale tandheelkunde herdenkt hem als een dergenen, die haar vele jaren lang met raad en daad toegewijd heeft terzijde gestaan.

Secretaris-generaal van het Internationale Congres, dat in 1909 te Berlijn werd gehouden, werd hij daar benoemd tot secr.-gen. van de F.D.I., welke functie hij tot 1914 met succes heeft bekleed. Het Engelsch en Fransch volkomen machtig, heeft hij daar de Deutsche tandheelkunde waardig vertegenwoordigd, dit te meer, omdat zijn vriendelijke en altijd welwillende persoonlijkheid, naast zijn kennis en kunde hem de vriendschap van zeer velen onder alle nationaliteiten deed toevallen.

Na het herstel der F.D.I. was hij een der afgevaardigden van zijn land in den Conseil Exécutif, in 1931 benoemde men hem tot Eere Vice-Voorzitter. In de laatste jaren belette zijn gezondheidstoestand hem de vergaderingen der F.D.I. bij te wonen, maar immer gaf hij nog blijk van zijn belangstelling en altijd kon men een beroep doen op zijn kennis en ervaring van internationale problemen.

Allen, die het voorrecht hadden hem persoonlijk te kennen, zullen Prof. Schaeffer Stuckert in vriendschappelijke herinnering herdenken als een dier figuren, die internationale samenwerking tot een genoegen maakten.

N.

HET TECHNIKERSPROBLEEM IN BELGIË.

Het laatste nummer van 130 bladzijden van de „Journal Dentaire Belge” is geheel gewijd aan den strijd tegen de onbevoegde tandheelkunde in België, naar aanleiding van een (inmiddels verworpen) Wetsvoorstel van eenige Kamerleden tot het geven van een beperkte bevoegdheid aan een groep tandtechnici.

De „Fédération des Sociétés Scientifiques et Professionnelles pour la défense de l'art dentaire en Belgique” heeft dit zeer uitvoerige rapport aan de Kamer uitgebracht, waarin uiteengezet wordt, waarom het succes van een dergelijke poging een enorme achteruitgang zou beteekenen voor het publiek, voor de tandheelkunde en voor de cultuur van het land.

Wie dit doorleest zal onophoudelijk de neiging voelen opkomen tot het mompelen van het „tout comme chez nous”. Bijna woordelijk vindt men dezelfde argumenaties terug, die ook ten onzent de laatste twaalf jaren herhaaldelijk naar voren zijn gebracht.

Wij wenschen onze Belgische collega's toe, dat bij hèn dit eene rapport voldoende en àdoende moge zijn!

TANDHEELKUNDIG CORRESPONDENTIEBLAD VOOR NEDERLANDSCH INDIË.

Wij ontvingen het eerste lustrumnummer van bovenstaand tijdschrift, dat daarmede de periode van de eerste moeilijke jaren glansrijk heeft afgesloten en waarvan wij gaarne de Redactie onze gelukwenschen aanbieden met den gepresteerden arbeid, die zooveel heeft bijgedragen om het saamhorigheids- en collegialiteitsgevoel der Indische tandartsen te verhoogen en het werk hunner jonge Maatschappij te vergemakkelijken

Een verdere succesvolle toekomst zij het gaarne toegewenscht.
